

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVIII, seria II nr. 3981

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 4 martie 1962

Să pregătim cu grijă viitorii tractoriști-mecanizatori

Să ne amintim câteva fapte. Cu un deceniu și jumătate în urmă învățăm din ce este compus și cum se conduce primul tractor românesc — I.A.R.-ul. Cite din acestea mai sînt acum în exploatare ca tractoare agricole? Foarte puține. Locul lor a fost luat de născuții U.T.O.S.-26 și 27, iar acum apar în tot mai multe unități agricole socialiste modernele U.T.O.S.-600. Tot atunci cu greu ne imaginăm că în fiecare G.A.S. și G.A.C. campania de recoltare a păștelor se va scurta de la mai mult de o lună la numai 7-8 zile, pentru că nu aveam încă atunci pe ogoare minunatele combine românești. Dar iată că toate acestea ne-au devenit acum obișnuite. Prin politica înțeleaptă a partidului nostru, gradul de mecanizare a agriculturii a cunoscut o creștere uriașă și se va dezvolta în viitor neînțecat. Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român a trasat sarcina ca pînă la sfîrșitul planului de șase ani în agricultură să lucreze aproximativ 100.000 de tractoare fizice, peste 70.000 semănători, peste 43.000 de combine pentru cereale păltoase, peste 8.000 combine pentru porumb și numeroase alte mașini agricole. Cine vor fi cei ce vor conduce și întreține acest uriaș parc de mașini și tractoare? Planul G.C. și P.M.R. din 30 iunie-1 iulie 1961 a trasat sarcina ca în următorii ani să fie pregătite 60.000 cadre de tractoriști-mecanizatori.

Și pînă acum școlile profesionale de mecanici agricoli au pregătit muncitori cu o înaltă calificare, stăpîni pe tehnica modernă cu care este înzestrată agricultura noastră. Cele mai bune rezultate le-au dat școlile profesionale care au funcționat pe lângă mari unități agricole socialiste cum sînt cele din Roșiori, regiunea București, Alba-Iulia, regiunea Hunedoara, Botoșani, regiunea Suceava și altele. Creșterea și aprofundarea mai mult de condițiile de muncă din producție, o legătură strînsă cu experiența muncitorilor mai vechi, elevii și-au însușit mai bine meseria a-lesă, și-au însușit disciplina socialistă a muncii, ciștigînd, după absolvirea școlii, un binecunoscut prestigiu în rîndul muncitorilor din unitățile unde au fost repartizați să lucreze.

Prin grîla partidului și guvernului, începînd din acest an școlar s-a lărgit considerabil rețeaua școlilor profesionale de mecanici agricoli. Pe lângă numeroase S.M.T. și G.A.S. au fost înființate școli noi care cuprind marea majoritate a celor aproximativ 20.000 de elevi mecanizatori.

Atenția noastră trebuie îndreptată spre buna pregătire politică și profesională a acestor elevi care în cea mai

„Scînteia tineretului”
(Continuare în pag. a 2-a)

Prima pleșă lucrată la mașină (Ucenicii Gh. Căpățînă și Călin Lucian de la Școala profesională de pe lângă Uzinele „7 Noiembrie” Craiova)
Foto: I. CUCU

Livezi pe terenuri erodate

În primăvara aceste gospodării agricole colective din regiunea Banat plantează cu livezi peste 1.500 ha terenuri situate în pantă sau supuse eroziunii. Aceste lucrări au început în multe gospodării creșterea noilor livezi a fost încredințată tinerilor colectivști care sînt îndrumați de pomicultorii cu experiență.

Potrivit planurilor de producție ale gospodăriilor colective, precum și studiilor întocmite de către statul popular regional pentru valorificarea terenurilor situate pe pantele dealurilor sau care sînt supuse eroziunii, în următorii 3 ani suprafața livezilor va crește în regiunea Banat cu peste 13.500 ha.

(Agerpres)

TOTDEAUNA

de Mihai Nagulescu

Totdeauna te cheamă ceva,
totdeauna cineva te așteaptă:
pe drumurile de șes, pe poteci de munte,
pași tăi apăsați, glasul tău, minca ta
spre alți pași, alte glasuri și minci se îndreaptă.

Adăstind
clipa cînd vei fi lângă ei,
mulți prieteni în care îți lea...

Ochii ceteali, peștii tăi grei
peste țara poeziei și-l lea.
Iată scîncimii: te știu,
iată barcoale: te-am cunoscut,
și tot ce e tîndr și viu
are, în tine, un scut.

Nu ne clătina ai vremii șuvel
cîți ești tu, poezie, lângă noi,
cîți ești tu chiar în noi,
cîți în oraș, acolo prin țară, departe
în a lumilor noastre vibrante,
în curaj, în creație, —
tinerete-a pămîntului
lîngă de moarte!

Cu agricultura complet colectivizată

Raioanele Tg. Mureș, Tirnăveni și Reghin

În raioanele Tg. Mureș, Tirnăveni și Reghin din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară s-a terminat colectivizarea agriculturii. De asemenea, s-a terminat colectivizarea agriculturii în cele 10 comune aparținătoare orașului Tg. Mureș.

În aceste zile s-au inaugurat gospodării colective la Bezid, Chibed, Gălești, Cociși, din raionul Tg. Mureș, Sînbenedic, Alecuș, Căpîlna de Sus din raionul Tirnăveni, Ihod, Gornești, Teleac și altele din raionul Reghin. Mii de țărani români, maghiari și germani s-au alăturat marelui familii a colectivității.

În prezent, în raionul Tg. Mureș, în cele 125 gospodării colective s-au unit 28.500 familii de țărani cu 65.000 ha de pămînt. În cele 69 gospodării colective din raionul Tirnăveni care dețin 48.606 ha de pămînt lucrează 15.058 familii. Cele 61 gospodării colective din raionul Reghin cuprind în prezent 14.500 familii de țărani muncitori cu o suprafață de 40.800 ha de pămînt.

Colectivizarea agriculturii în aceste raioane este rezultatul muncii politice desfășurate de organizațiile de partid pentru popularizarea rezultatelor obținute de gospodăriile colective.

În ultimele luni s-au organizat în aceste raioane numeroase vizite în gospodăriile colective, seri de întrebări și răspunsuri, s-au editat foi volante, au avut loc întîlniri între colectivști și întovărășiți, seri de calcul etc. Cele văzute

Raionul Lăpuș

Lăpușul este al patrulea raion colectivizat din regiunea Maramureș. La baza hotărîrii țărănilor muncitori din comunele și satele raionului de a păși acum pe drumul gospodăriei colective au stat faptele, succesele mari obținute de către țărăni colectivști. Acum marea familie a colectivității din raion numără 9760 familii, unite în 45 gospodării colective care vor lucra în comun 33.800 ha teren.

Colectivizarea agriculturii raionului este rezultatul unei variate muncii politice de masă dusă de către organizațiile de partid, care a avut la bază faptele concrete, convingătoare, vizitele în gospodăriile colective, seri de calcul, întîlnirile cu colectivștii frunțați, cu participanții la lucrările Consfătuirii pe țară a țărănilor colectivști, întovărășiții din majoritatea comunelor, ca cei din Vad, Berința, Rușor, Brebeni au văzut cu ochii lor cum la Copalnic-Mănaștur și în alte gospodării colective țărăni colectivști au obținut cu cîte 500-700 kg. porumb boabe la hectar mai mult. Veniturile la ziua-muncă au depășit suma de 30 lei.

Pe lângă sporurile evidente la producția cerealiilor, în gospodăriile colective din raion s-au mărit efectivele de taurine de 2,5 ori. Multe din gospodăriile colective, ca cele din Suciu de Jos, Larga, Dumbrava și altele și-au dezvoltat an de an sectorul pomicol. Din veniturile realizate de colectivștii de aici, ca și de cei din celelalte sate din raion, sute de familii și-au construit case noi, și-au cumpărat aparatură de radio și alte obiecte neîntîlnite în trecut la sate. Aceste succese au fost larg popularizate în rîndurile țărănilor muncitori. S-au organizat vizite în gospodăriile colective sau la colectivștii acasă, adunări populare, seri de calcul comparativ, conferințe și convorbiri la căminele culturale, programe culturale-artistice inspirate din viața nouă a satelor colectivizate. Mii de țărani au vizionat filmul „Viața nouă în Maramureș” iar ziarile regionale „Pentru socialism” și „Bányavidéki Folyó” au editat foi volante, afișe plante prezentînd convingător pe bază de cifre și fapte succesele gospodărilor agricole colective.

V. MOINEAGU

„Ce larg și drept e drumul meu” — pare să spună tînăra Maria Costică, îngrijitoare de pășuni la G.A.C. din Beșenova Nouă (regiunea Banat), distinsă cu Medalia Muncii la Consfătuirea pe țară a colectivștilor
Foto: I. CUCU

LA ZI

Muncă însuflețită pe ogoare

În toate regiunile țării se fac ultimele pregătiri pentru buna desfășurare a însemnărilor agricole de primăvară. În S.M.T. și G.A.S. parcul de tractoare și mașini agricole care va fi folosit la efectuarea acestor lucrări a fost aproape în întregime pus în stare de funcționare. În unele regiuni, acolo unde timpul a fost prielnic, brigăzile de mecanizatori au început arăturile și diferite lucrări de întreținere a ogoarelor de toamnă în vederea însemnărilor. Au fost transportate pe cîmp, numai în acest an, aproximativ 6 milioane tone de îngrășăminte naturale.

În regiunile București, Banat și Ploiești au început plantările de pom fructifer.

Terminîndu-se colectivizarea agriculturii în noi regiuni și raioane, Ministerul Agriculturii recomandă organelor agricole să acorde tot sprijinul noulor unități la întocmirea planurilor de producție, organizarea brigăzilor și echipelor, în vederea executării însemnărilor de primăvară în cele mai bune condiții. Este necesar să fie revizuite și pregătite mașinile și atelele tuturor gospodăriilor colective pentru ca, alături de mijloacele mecanizate ale S.M.T., acestea să poată fi folosite pentru efectuarea la vreme a lucrărilor agricole. De asemenea, să se continue mai intens transportul îngrășămintelor în cîmp și pregătirea semintelor. Îndacă ce timpul devine prielnic să se înceapă arăturile, întreținerea ogoarelor de toamnă și însemnărilor.

(Agerpres)

Inaugurarea sălii Teatrului regiunii București

În Capitală a fost inaugurată simbolic seara nouă sală din șoseaua Ștefan cel Mare a Teatrului regiunii București. Artiștii acestui teatru — cel mai tîndr din țară — au prezentat în primul spectacol pe această nouă scenă piesele lui Vasile Alecsandri „Iași'n carnaval” și „Millo director”. Spectacolul s-a bucurat de succes.

(Agerpres)

Crește numărul abonaților la radio

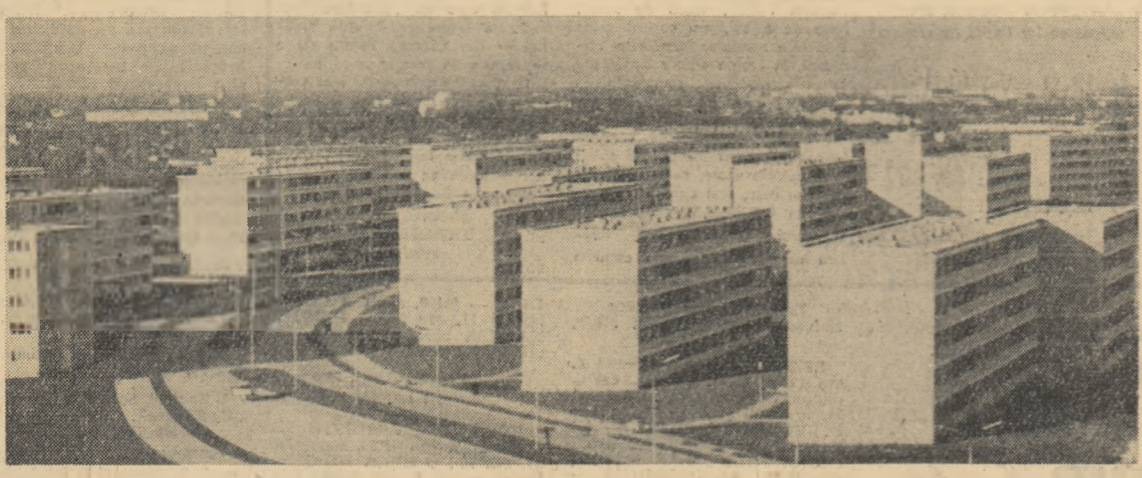
Într-o singură lună din acest an s-au făcut un număr de abonați la radio și radiodifuzie aproape egal cu cel existent în anul 1958. A crescut, de asemenea, simțitor numărul abonaților la televiziune. De unde în trecut România se număra printre țările din Europa cu cel mai scăzut număr de abonați la radio, (un a-

Cu brigada artistică de agitație în turneu

Casa de cultură a raionului Hirșova se mîndrește cu brigada artistică de agitație. Fațma brigăzii a trecut de mulți hotarele raionului, fiind cunoscută ca una din cele mai bune formații din regiunea Dobrogea. La cel de-al VI-lea concurs al formațiilor artistice de amatori, brigada a obținut locul I pe regiune.

Ultimul program al brigăzii, intitulat „Pe drumul belșugului” este așezat pe ideea necesității obținerii a 5000 kg porumb boabe la hectar. Brigada a prezentat acest program ca model și în cadrul consfătuirii pe regiune a activștilor culturali ca și în multe comune din raion: la căminul cultural Crucea, cu ocazia sărbătorii a 10 ani de la înființarea G.A.C.-ului, la căminul cultural Siriu, și în alte locuri. Luna aceasta brigada se va deplasa în cel puțin 15 sate din cuprinsul raionului.

V. GRIGORESCU

În noul cartier Giulești din Capitală

Zile de întrecere... Zile obișnuite, zile deosebite... Uzina de mașini și unelte „7 Noiembrie” din orașul Craiova, are capacitatea adesea — măsurată prin faptele pe care le cuprind în roțile lor — o intensitate de zile.

Se aproprie campania de primăvară, ogoarele colectiviste așteaptă cu nerăbdare noile mașini și unelte moderne, și toți oamenii din uzină — de la muncitorii secțiilor de aprovizionare pînă la cei în sarcina cu expediția — și-au asumat, în aceste prime dimineași cu soare fierbinte, sarcini noi și răspunderi sporite în întrecerea socialistă.

Să vi-i prezentăm pe cișciva. Pe tîndră lăcătuș trasator Iosif Rîndașu-l-am cunoscut în atelierul prelucrător al sectorului II de mecanică. Mi l-a recomandat cu căldură secretarul organizației de bază P.M.R., tovarășul Petre Pantilie, care îi e vecin la bancul de lucru.

O a doua recomandare, laconică, am găsit-o pe graficul de producție: Iosif Rîndașu își depășește totdeauna planul cu 10-15 la sută, iar în ce privește calitatea — obiectivele deosebite... La Uzina de mașini și unelte „7 Noiembrie” din orașul Craiova, are capacitatea adesea — măsurată prin faptele pe care le cuprind în roțile lor — o intensitate de zile.

Am stat de vorbă cu Iosif,

Ritmuri de primăvară

l-am privit cum lucrează, am admirat ușeala și precizia cu care trasează, pe albul scipitor al metalului, liniile prin care vor trece cuștile strungului sau dinții frezei, dar ceea ce m-a interesat mai ales au fost vorbele lui, gîndurile pe care mi le-a împărtășit în scurtă noastră discuție. Pentru a completa portretul lui Iosif, aceste mărturisiri sînt tot atât de importante ca și depășirile sale de

tr-o primă fază a unui concurs pe meserie, pe locul I, iar la faza pe țară a ocupat locul II. Dar aceasta nu-i totul. Trebuie să te întreb: pentru cine muncești, pentru ce?... Și la această întrebare, surdă Iosif, răspunsul nu e deloc greu de aflat.

Odată stabilite aceste „criterii morale” ale muncii, ocupațiile omului sporesc, ce e drept, în complexitate și număr, dar și satisfacțiile sînt

mai mari. Pentru a-și perfecționa mereu măiestria, Iosif este unul dintre lectorii cei mai harnici ai bibliotecii cabinetului tehnic. Pentru a-și ridica mereu cultura generală — condiție obligatorie pentru orice muncitor al uzinelor noastre — Iosif e elev la școala

resant, iar plîmbările cu barca, pe lacul din parcul orașului, fac parte din capsițele privilegiate ale programului său.

Rodul acestor observații asupra muncii și vieții, Iosif Rîndașu l-a dezlăuit tuturor tinerilor muncitori din uzină într-o expunere despre educația comunistă a tineretului. A fost o oră de neuitat, și nu doar pentru el. Iosif a urcat la tribună emoționat. Nu mai fusese niciodată „conferențiar” și atîtea priviri așinate spre el, unele pîrîndu-i atențe, altele numai binevoitoare sau vag indiferente, îl înmădușă, rețezîndu-i elanul. Și-a coborît ochii pe foile cu însemnări și a început, cu glas sigur, expunerea. Dar după cîteva clipe și-a ridicat ochii de pe hîrtie... Simțise participarea sinceră și însuflețită a sălii, simțise că vorbele lui interesează, atrag. Tinerii îl cunoșteau, știau că Iosif le vorbește cu autoritatea unui om pentru care problemele

ILIE PURCARU
(Continuare în pag. a 3-a)

La o repetiție de teatru

Veronica Porumbacu

DE LA TINERI ADUNATE

O NOUĂ COLECȚIE

„ORAȘE ȘI PRIVELIȘTI”

Sub titlul „Orase și priveliști”, Editura Meridiane inaugurează o nouă colecție de mici albume de buzunar alcătuite din circa 30-40 fotografii artistice, menite să înfățișeze principalele orașe, centre muncitorești și regiuni pitorești ale țării, frumusețile naturale, monumentele de arhitectură și de artă, marile construcții ridicate în anii puterii populare, viața nouă care pulsează în aceste orașe și regiuni.

BUCUREȘTI

Colecția, bine îngrijită, cu fotografii din cele mai reprezentative este menită să constituie un prim ghid și sfătuitor pentru cel pornit la drum. Așa cum și natural, fotografiile nu pot înlocui cunoașterea directă, nemulțumirea regiunilor patriei, dar, așa cum notează poetul Marcel Blesahu în prefața volumului „Valea Prahovei”, o carte cu poze este fotodrama o invitație la visare, iar călătorul având în față câteva zeci de fotografii va reuși să întregască și să fixeze cu ajutorul lor un întreg univers de imagini și impresii de drumetie.

Prahovei”, pină în prezent au mai apărut volumele „București” (prefață de Demostere Botez), „Cluj”, (prefață de acad. C. Dăncuș), „Ias” (prefață de Ion Istrati), și sint în curs de apariție volumele „Brașov”, „Bicazul și împrejurimile”, „Tirgu Mureș”, „Litoralul românesc”, „Băile Herculane” etc.

Colecția „Orase și priveliști” vine să contribuie la o și mai bună cunoaștere a frumuseților patriei.

In afara volumului „Valea EUGEN FLORESCU

Asist, la Casa de cultură „Baruch Betea” din Capitală, la o repetiție în vederea fazei pe orăș și priveliști de teatru. Actorii „Cluj” și „Ias” sunt în curs de apariție volumele „Brașov”, „Bicazul și împrejurimile”, „Tirgu Mureș”, „Litoralul românesc”, „Băile Herculane” etc.

teatru proprie: echipa repetă cum poate, unde poate, în sala de orchestră și alina de gimnastică și loacă... În turnea perpelu. Vina e și a noastră, a deputaților. Dar, trecind peste dificultățile de acomodare, scena se deslășoară cu întreprinderi și teluări, mișcături. Cammen e prea sentimentală. Instructorul, unul din „veteranii” Casei de cultură, actorul S. Fișter, îi atrage atenția: „la seama, aici nu ești o julietă și nici Serghel un Romeo!” În locul bețel, tunelul mericai la gospodăria agricolă colectivă Băneasa, la casele de cultură ale raioanelor 1 Mai și Grivița Roșie, la Casa de cultură „Petofi Sandor etc.”. Așa că la repetiția de azi nu pot asista decât la scenele de început, dintr-o contra-amiral (Dan Popescu), fical lui (Carmen Georgescu) și marinarul Serghel (Gh. Niculescu). Ba nu. Ca să nu uit pe nimeni - mai asistă și Cristina Cristu, cea de-a doua interpretă a „fical”. Echipa are în spectacol nu dubluri, ci cite doi interpreți de fiecare rol. Inițiativa uilă și peptu creșterea a cit mai multe talente, dar și pentru bunul mesu al repetițiilor.

Întâ-n în sală. La o parte scenarele; două bănci adunale sub o față de mază din postav roșu închipuie banca chetă din hal; banca așezată pe masa lungă din fund e „planul II” ce va fi hurnat numai în unele momente: de tabla neagră - unde cu puține minute înainte explica un profesor de muzică tainele armoniei, se face abstracție. Numai de un huro nu se poate face abstracție: de muzica propriu-zisă. În sala vecină, orchestra de amatori dă un concert public, iar marinarul Serghel, membru și al acestei orchestre, face arvela între repeliile îndrăgostitului din piesă și melodiile cîntate în cadrul programului de cântări... Căci unul din „ot-urile” casei de cultură e lipsa unei săli de

„Bolnavul închipuit”

(din însemnările unui chiulangiu)

Povestea a început într-o zi de practică. Meșterul mi-a dat să execut o piesă complicată. Am luat desigur piesei, l-am studiat. Pentru executarea lui îmi trebuiau două zile de muncă, nu glumă. Simțeam că... amestec. Ca atare am început să otez, să mă vait și să arăt dintr-o dată ca un om care și-a scos cinci măsele.

Se mută standul de cărți

Zilele trecute mă îndreptam spre uzină. La zotitura dintre blocuri și turnurile de răcire îmi apare în cale tinărul Gh. Nicoară. Avea brațele pline cu cărți.

„Cronica Sportivă”

„Cursă Un „record” neobișnuit cu obstacole”

Participanți: Cei 20 de călători care în ziua de 17 februarie au călătorit cu autobuzul I.R.T.A. nr. 50.967 B.T. pe distanța de circa 20 km. Chisineu Criș - Cîntei. Deslășurarea cursei: La ora 17 călătorii s-au prezentat la stația Chisineu Criș. Aici au avut de trecut primul obstacol: o așteptare de patru ore, adică alt cit a întârziat autobuzul respectiv care, plecând din Arad lăra să i se facă controlul tehnic obligatoriu, a rămas în pană pe drum.

„Abandon”

Feltru, să trimiță o comisie de experți care să constate că am nevoie de-un concediu pentru repararea capitalei. Căderea lui s-a pierdut însă în van. Orașul, în grăpși, am mai mers încă vreo 8-9 luni. Elorul acesta în plus m-a extenuat la maximum. Fără voia mea, nu de mult, într-o seară de iarnă am simțit că nu mai pot, și deci... am abandonat! Și, un abandon nu este o faptă onorabilă, dar spuneți-mi ce putem face dacă toate piesele mele sînt uzate! Așa că am ieșit pe ușă.

„Orășe și priveliști”

Sub titlul „Orase și priveliști”, Editura Meridiane inaugurează o nouă colecție de mici albume de buzunar alcătuite din circa 30-40 fotografii artistice, menite să înfățișeze principalele orașe, centre muncitorești și regiuni pitorești ale țării, frumusețile naturale, monumentele de arhitectură și de artă, marile construcții ridicate în anii puterii populare, viața nouă care pulsează în aceste orașe și regiuni.

„Cursă Un „record” neobișnuit cu obstacole”

Participanți: Cei 20 de călători care în ziua de 17 februarie au călătorit cu autobuzul I.R.T.A. nr. 50.967 B.T. pe distanța de circa 20 km. Chisineu Criș - Cîntei. Deslășurarea cursei: La ora 17 călătorii s-au prezentat la stația Chisineu Criș. Aici au avut de trecut primul obstacol: o așteptare de patru ore, adică alt cit a întârziat autobuzul respectiv care, plecând din Arad lăra să i se facă controlul tehnic obligatoriu, a rămas în pană pe drum.

„Abandon”

Feltru, să trimiță o comisie de experți care să constate că am nevoie de-un concediu pentru repararea capitalei. Căderea lui s-a pierdut însă în van. Orașul, în grăpși, am mai mers încă vreo 8-9 luni. Elorul acesta în plus m-a extenuat la maximum. Fără voia mea, nu de mult, într-o seară de iarnă am simțit că nu mai pot, și deci... am abandonat! Și, un abandon nu este o faptă onorabilă, dar spuneți-mi ce putem face dacă toate piesele mele sînt uzate! Așa că am ieșit pe ușă.

„Orășe și priveliști”

Sub titlul „Orase și priveliști”, Editura Meridiane inaugurează o nouă colecție de mici albume de buzunar alcătuite din circa 30-40 fotografii artistice, menite să înfățișeze principalele orașe, centre muncitorești și regiuni pitorești ale țării, frumusețile naturale, monumentele de arhitectură și de artă, marile construcții ridicate în anii puterii populare, viața nouă care pulsează în aceste orașe și regiuni.

„Cursă Un „record” neobișnuit cu obstacole”

Participanți: Cei 20 de călători care în ziua de 17 februarie au călătorit cu autobuzul I.R.T.A. nr. 50.967 B.T. pe distanța de circa 20 km. Chisineu Criș - Cîntei. Deslășurarea cursei: La ora 17 călătorii s-au prezentat la stația Chisineu Criș. Aici au avut de trecut primul obstacol: o așteptare de patru ore, adică alt cit a întârziat autobuzul respectiv care, plecând din Arad lăra să i se facă controlul tehnic obligatoriu, a rămas în pană pe drum.

„Abandon”

Feltru, să trimiță o comisie de experți care să constate că am nevoie de-un concediu pentru repararea capitalei. Căderea lui s-a pierdut însă în van. Orașul, în grăpși, am mai mers încă vreo 8-9 luni. Elorul acesta în plus m-a extenuat la maximum. Fără voia mea, nu de mult, într-o seară de iarnă am simțit că nu mai pot, și deci... am abandonat! Și, un abandon nu este o faptă onorabilă, dar spuneți-mi ce putem face dacă toate piesele mele sînt uzate! Așa că am ieșit pe ușă.

„Orășe și priveliști”

Sub titlul „Orase și priveliști”, Editura Meridiane inaugurează o nouă colecție de mici albume de buzunar alcătuite din circa 30-40 fotografii artistice, menite să înfățișeze principalele orașe, centre muncitorești și regiuni pitorești ale țării, frumusețile naturale, monumentele de arhitectură și de artă, marile construcții ridicate în anii puterii populare, viața nouă care pulsează în aceste orașe și regiuni.

„Cursă Un „record” neobișnuit cu obstacole”

Participanți: Cei 20 de călători care în ziua de 17 februarie au călătorit cu autobuzul I.R.T.A. nr. 50.967 B.T. pe distanța de circa 20 km. Chisineu Criș - Cîntei. Deslășurarea cursei: La ora 17 călătorii s-au prezentat la stația Chisineu Criș. Aici au avut de trecut primul obstacol: o așteptare de patru ore, adică alt cit a întârziat autobuzul respectiv care, plecând din Arad lăra să i se facă controlul tehnic obligatoriu, a rămas în pană pe drum.

„Abandon”

Feltru, să trimiță o comisie de experți care să constate că am nevoie de-un concediu pentru repararea capitalei. Căderea lui s-a pierdut însă în van. Orașul, în grăpși, am mai mers încă vreo 8-9 luni. Elorul acesta în plus m-a extenuat la maximum. Fără voia mea, nu de mult, într-o seară de iarnă am simțit că nu mai pot, și deci... am abandonat! Și, un abandon nu este o faptă onorabilă, dar spuneți-mi ce putem face dacă toate piesele mele sînt uzate! Așa că am ieșit pe ușă.

„Orășe și priveliști”

Sub titlul „Orase și priveliști”, Editura Meridiane inaugurează o nouă colecție de mici albume de buzunar alcătuite din circa 30-40 fotografii artistice, menite să înfățișeze principalele orașe, centre muncitorești și regiuni pitorești ale țării, frumusețile naturale, monumentele de arhitectură și de artă, marile construcții ridicate în anii puterii populare, viața nouă care pulsează în aceste orașe și regiuni.

„Cursă Un „record” neobișnuit cu obstacole”

Participanți: Cei 20 de călători care în ziua de 17 februarie au călătorit cu autobuzul I.R.T.A. nr. 50.967 B.T. pe distanța de circa 20 km. Chisineu Criș - Cîntei. Deslășurarea cursei: La ora 17 călătorii s-au prezentat la stația Chisineu Criș. Aici au avut de trecut primul obstacol: o așteptare de patru ore, adică alt cit a întârziat autobuzul respectiv care, plecând din Arad lăra să i se facă controlul tehnic obligatoriu, a rămas în pană pe drum.

„Orășe și priveliști”

Sub titlul „Orase și priveliști”, Editura Meridiane inaugurează o nouă colecție de mici albume de buzunar alcătuite din circa 30-40 fotografii artistice, menite să înfățișeze principalele orașe, centre muncitorești și regiuni pitorești ale țării, frumusețile naturale, monumentele de arhitectură și de artă, marile construcții ridicate în anii puterii populare, viața nouă care pulsează în aceste orașe și regiuni.

„Cursă Un „record” neobișnuit cu obstacole”

Participanți: Cei 20 de călători care în ziua de 17 februarie au călătorit cu autobuzul I.R.T.A. nr. 50.967 B.T. pe distanța de circa 20 km. Chisineu Criș - Cîntei. Deslășurarea cursei: La ora 17 călătorii s-au prezentat la stația Chisineu Criș. Aici au avut de trecut primul obstacol: o așteptare de patru ore, adică alt cit a întârziat autobuzul respectiv care, plecând din Arad lăra să i se facă controlul tehnic obligatoriu, a rămas în pană pe drum.

„Abandon”

Feltru, să trimiță o comisie de experți care să constate că am nevoie de-un concediu pentru repararea capitalei. Căderea lui s-a pierdut însă în van. Orașul, în grăpși, am mai mers încă vreo 8-9 luni. Elorul acesta în plus m-a extenuat la maximum. Fără voia mea, nu de mult, într-o seară de iarnă am simțit că nu mai pot, și deci... am abandonat! Și, un abandon nu este o faptă onorabilă, dar spuneți-mi ce putem face dacă toate piesele mele sînt uzate! Așa că am ieșit pe ușă.

„Orășe și priveliști”

Sub titlul „Orase și priveliști”, Editura Meridiane inaugurează o nouă colecție de mici albume de buzunar alcătuite din circa 30-40 fotografii artistice, menite să înfățișeze principalele orașe, centre muncitorești și regiuni pitorești ale țării, frumusețile naturale, monumentele de arhitectură și de artă, marile construcții ridicate în anii puterii populare, viața nouă care pulsează în aceste orașe și regiuni.

„Cursă Un „record” neobișnuit cu obstacole”

Participanți: Cei 20 de călători care în ziua de 17 februarie au călătorit cu autobuzul I.R.T.A. nr. 50.967 B.T. pe distanța de circa 20 km. Chisineu Criș - Cîntei. Deslășurarea cursei: La ora 17 călătorii s-au prezentat la stația Chisineu Criș. Aici au avut de trecut primul obstacol: o așteptare de patru ore, adică alt cit a întârziat autobuzul respectiv care, plecând din Arad lăra să i se facă controlul tehnic obligatoriu, a rămas în pană pe drum.

„Abandon”

Feltru, să trimiță o comisie de experți care să constate că am nevoie de-un concediu pentru repararea capitalei. Căderea lui s-a pierdut însă în van. Orașul, în grăpși, am mai mers încă vreo 8-9 luni. Elorul acesta în plus m-a extenuat la maximum. Fără voia mea, nu de mult, într-o seară de iarnă am simțit că nu mai pot, și deci... am abandonat! Și, un abandon nu este o faptă onorabilă, dar spuneți-mi ce putem face dacă toate piesele mele sînt uzate! Așa că am ieșit pe ușă.

„Orășe și priveliști”

Sub titlul „Orase și priveliști”, Editura Meridiane inaugurează o nouă colecție de mici albume de buzunar alcătuite din circa 30-40 fotografii artistice, menite să înfățișeze principalele orașe, centre muncitorești și regiuni pitorești ale țării, frumusețile naturale, monumentele de arhitectură și de artă, marile construcții ridicate în anii puterii populare, viața nouă care pulsează în aceste orașe și regiuni.

„Cursă Un „record” neobișnuit cu obstacole”

Participanți: Cei 20 de călători care în ziua de 17 februarie au călătorit cu autobuzul I.R.T.A. nr. 50.967 B.T. pe distanța de circa 20 km. Chisineu Criș - Cîntei. Deslășurarea cursei: La ora 17 călătorii s-au prezentat la stația Chisineu Criș. Aici au avut de trecut primul obstacol: o așteptare de patru ore, adică alt cit a întârziat autobuzul respectiv care, plecând din Arad lăra să i se facă controlul tehnic obligatoriu, a rămas în pană pe drum.

„Abandon”

Feltru, să trimiță o comisie de experți care să constate că am nevoie de-un concediu pentru repararea capitalei. Căderea lui s-a pierdut însă în van. Orașul, în grăpși, am mai mers încă vreo 8-9 luni. Elorul acesta în plus m-a extenuat la maximum. Fără voia mea, nu de mult, într-o seară de iarnă am simțit că nu mai pot, și deci... am abandonat! Și, un abandon nu este o faptă onorabilă, dar spuneți-mi ce putem face dacă toate piesele mele sînt uzate! Așa că am ieșit pe ușă.

„Orășe și priveliști”

Sub titlul „Orase și priveliști”, Editura Meridiane inaugurează o nouă colecție de mici albume de buzunar alcătuite din circa 30-40 fotografii artistice, menite să înfățișeze principalele orașe, centre muncitorești și regiuni pitorești ale țării, frumusețile naturale, monumentele de arhitectură și de artă, marile construcții ridicate în anii puterii populare, viața nouă care pulsează în aceste orașe și regiuni.

„Cursă Un „record” neobișnuit cu obstacole”

Participanți: Cei 20 de călători care în ziua de 17 februarie au călătorit cu autobuzul I.R.T.A. nr. 50.967 B.T. pe distanța de circa 20 km. Chisineu Criș - Cîntei. Deslășurarea cursei: La ora 17 călătorii s-au prezentat la stația Chisineu Criș. Aici au avut de trecut primul obstacol: o așteptare de patru ore, adică alt cit a întârziat autobuzul respectiv care, plecând din Arad lăra să i se facă controlul tehnic obligatoriu, a rămas în pană pe drum.

„Abandon”

Feltru, să trimiță o comisie de experți care să constate că am nevoie de-un concediu pentru repararea capitalei. Căderea lui s-a pierdut însă în van. Orașul, în grăpși, am mai mers încă vreo 8-9 luni. Elorul acesta în plus m-a extenuat la maximum. Fără voia mea, nu de mult, într-o seară de iarnă am simțit că nu mai pot, și deci... am abandonat! Și, un abandon nu este o faptă onorabilă, dar spuneți-mi ce putem face dacă toate piesele mele sînt uzate! Așa că am ieșit pe ușă.

„Orășe și priveliști”

Sub titlul „Orase și priveliști”, Editura Meridiane inaugurează o nouă colecție de mici albume de buzunar alcătuite din circa 30-40 fotografii artistice, menite să înfățișeze principalele orașe, centre muncitorești și regiuni pitorești ale țării, frumusețile naturale, monumentele de arhitectură și de artă, marile construcții ridicate în anii puterii populare, viața nouă care pulsează în aceste orașe și regiuni.

„Cursă Un „record” neobișnuit cu obstacole”

Participanți: Cei 20 de călători care în ziua de 17 februarie au călătorit cu autobuzul I.R.T.A. nr. 50.967 B.T. pe distanța de circa 20 km. Chisineu Criș - Cîntei. Deslășurarea cursei: La ora 17 călătorii s-au prezentat la stația Chisineu Criș. Aici au avut de trecut primul obstacol: o așteptare de patru ore, adică alt cit a întârziat autobuzul respectiv care, plecând din Arad lăra să i se facă controlul tehnic obligatoriu, a rămas în pană pe drum.

„Abandon”

Feltru, să trimiță o comisie de experți care să constate că am nevoie de-un concediu pentru repararea capitalei. Căderea lui s-a pierdut însă în van. Orașul, în grăpși, am mai mers încă vreo 8-9 luni. Elorul acesta în plus m-a extenuat la maximum. Fără voia mea, nu de mult, într-o seară de iarnă am simțit că nu mai pot, și deci... am abandonat! Și, un abandon nu este o faptă onorabilă, dar spuneți-mi ce putem face dacă toate piesele mele sînt uzate! Așa că am ieșit pe ușă.

„Orășe și priveliști”

Sub titlul „Orase și priveliști”, Editura Meridiane inaugurează o nouă colecție de mici albume de buzunar alcătuite din circa 30-40 fotografii artistice, menite să înfățișeze principalele orașe, centre muncitorești și regiuni pitorești ale țării, frumusețile naturale, monumentele de arhitectură și de artă, marile construcții ridicate în anii puterii populare, viața nouă care pulsează în aceste orașe și regiuni.

„Cursă Un „record” neobișnuit cu obstacole”

Participanți: Cei 20 de călători care în ziua de 17 februarie au călătorit cu autobuzul I.R.T.A. nr. 50.967 B.T. pe distanța de circa 20 km. Chisineu Criș - Cîntei. Deslășurarea cursei: La ora 17 călătorii s-au prezentat la stația Chisineu Criș. Aici au avut de trecut primul obstacol: o așteptare de patru ore, adică alt cit a întârziat autobuzul respectiv care, plecând din Arad lăra să i se facă controlul tehnic obligatoriu, a rămas în pană pe drum.

„Abandon”

Feltru, să trimiță o comisie de experți care să constate că am nevoie de-un concediu pentru repararea capitalei. Căderea lui s-a pierdut însă în van. Orașul, în grăpși, am mai mers încă vreo 8-9 luni. Elorul acesta în plus m-a extenuat la maximum. Fără voia mea, nu de mult, într-o seară de iarnă am simțit că nu mai pot, și deci... am abandonat! Și, un abandon nu este o faptă onorabilă, dar spuneți-mi ce putem face dacă toate piesele mele sînt uzate! Așa că am ieșit pe ușă.

„Orășe și priveliști”

Sub titlul „Orase și priveliști”, Editura Meridiane inaugurează o nouă colecție de mici albume de buzunar alcătuite din circa 30-40 fotografii artistice, menite să înfățișeze principalele orașe, centre muncitorești și regiuni pitorești ale țării, frumusețile naturale, monumentele de arhitectură și de artă, marile construcții ridicate în anii puterii populare, viața nouă care pulsează în aceste orașe și regiuni.

„Cursă Un „record” neobișnuit cu obstacole”

Participanți: Cei 20 de călători care în ziua de 17 februarie au călătorit cu autobuzul I.R.T.A. nr. 50.967 B.T. pe distanța de circa 20 km. Chisineu Criș - Cîntei. Deslășurarea cursei: La ora 17 călătorii s-au prezentat la stația Chisineu Criș. Aici au avut de trecut primul obstacol: o așteptare de patru ore, adică alt cit a întârziat autobuzul respectiv care, plecând din Arad lăra să i se facă controlul tehnic obligatoriu, a rămas în pană pe drum.

„Abandon”

Feltru, să trimiță o comisie de experți care să constate că am nevoie de-un concediu pentru repararea capitalei. Căderea lui s-a pierdut însă în van. Orașul, în grăpși, am mai mers încă vreo 8-9 luni. Elorul acesta în plus m-a extenuat la maximum. Fără voia mea, nu de mult, într-o seară de iarnă am simțit că nu mai pot, și deci... am abandonat! Și, un abandon nu este o faptă onorabilă, dar spuneți-mi ce putem face dacă toate piesele mele sînt uzate! Așa că am ieșit pe ușă.

Prezintărea temeinică cere o muncă asiduă, de și cu si. De aceea studenții Facultății de matematică și fizică din București frecventează cu asiduitate biblioteca.

Foto: O. PLECAN

Cu agricultura complet colectivizată

Raioanele Tg. Mureș, Tîrnăveni și Reghin

(Urmare din pag. 1-a)

Intovărișii din Biia și Spini au devenit agitatoři înfăcrați pentru trecerea la gospodăria colectivă.

În raionul Tg. Mureș, în ultimele luni s-au organizat 81 de vizite în gospodăriile colective la care au participat mii de întovărișii, tineri și vîrstnici. Succesele gospodăriilor colective au avut o mare influență asupra tîrănilor întovărișii. Colectiviștii din Sintana Niraj, raionul Tg. Mureș, au obținut în medie la hectar anul trecut, de pildă, 4.41 kg porumb în cultură neirigată, iar colectiviștii din Pănet au obținut peste 31.000 kg cartofi la hectar.

Anul trecut, în gospodăriile colective din raionul Tg. Mureș numărul bovinelor proprietate obștească a crescut cu 2.200 capete, al porcinelor cu 3.000, al ovineor cu 2.000 capete. Numai în ultimii ani peste 1.450 colectiviști din raionul Tg. Mureș și-au construit case noi.

O intensă muncă politică s-a desfășurat și în raionul Reghin. Numeroși colectiviști din Lueriu, Goren și din alte gospodării colective s-au deplasat în mijlocul întovărișii-

ților din Sintu, Voivodeni, Aluniș, vorbindu-le despre succesele gospodăriilor colective, despre viața nouă a colectiviștilor. Astfel, le-au arătat, de pildă, că gospodăriile colective din raionul Reghin au obținut în 1961 în medie la hă cu 250 kg mai mult grâu, cu 350 kg mai mult porumb, cu 4.210 kg mai multă sfeclă de zahăr, decît întovărișirile.

Gospodăriile colective din raioanele Tg. Mureș, Tîrnăveni și Reghin au largi perspective pentru dezvoltarea tuturor ramurilor de producție și îndesoabi a creșterii animalelor, extinderea pomiculturii și viticulturii, care le vor asigura venituri tot mai mari.

În prezent, în vederea ajutorării noilor gospodării colective și a întăririi celor mai vechi s-au format brigăzi de ingineri agronomi și zootehniciști, președinți și brigadierii din gospodării colective cu mai multă experiență care se deplasează în satele raionului.

Prețutîndu-se ca faze intense pregătiri pentru ca lucrările din campania agricolă de primăvară să se desfășoare în condiții optime.

Programul spectacolelor de la 5-11 martie

Sala Palatului R.P.R. tel. 15.73.72

NUNTA LUI FIGARO - joi 8, ora 19.30; BĂRBIERUL DIN SEVILLA - vineri 9, ora 19.30; BUCUREȘTI, INIMA TĂRII - sîmbătă 10, ora 19.30 (spectacol prezentat de Ansamblul folcloric de cântec și dansuri al S.P.C.) SURORILE BOGA - duminică 11, ora 10 și ora 19.30 (spectacol prezentat de Teatrul Național „I. L. Caragiale”).

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., tel. 16.48.20

OEDIP - marti 6, ora 19.30; LACUL LEBEDELOR - miercuri 7, ora 19.30; COPEL-LIA - vineri 9, ora 19.30; FAUST - sîmbătă 10, ora 19.30; SPĂRGĂTORUL DE NUCI - duminică 11, ora 11, DAMA DE

„unde mergem?”

Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”, sala Matei Millo, tel. 14.60.60

SFINȚA IOANA - marti 6, ora 19.30; CUM VĂ PLACE - miercuri 7, ora 19.30; duminică 10, ora 15 și ora 19.30; UN STRUGURE ÎN SOARE - joi 8, ora 19.30; MOARTEA UNUI COMIS VOIAJOR - vineri 9, ora 19.30; AL PATRULEA - sîmbătă 10, ora 20; INTOAR-CEREA - duminică 11, ora 10.

Studioul „Lucia Sturdza Bulandra” tel. 12.74.50

CRED ÎN TINE - marti 6, joi 8, duminică 11, ora 19.30; MENAJERIA DE STICLĂ - miercuri 7, vineri 9, ora 19.30; duminică 11, ora 19.30; UN STRUGURE ÎN SOARE - joi 8, ora 19.30; MOARTEA UNUI COMIS VOIAJOR - vineri 9, ora 19.30; AL PATRULEA - sîmbătă 10, ora 20; INTOAR-CEREA - duminică 11, ora 10.

Teatrul „C. I. Nottara” sala Magheru, tel. 15.93.02

CIOCIRLIA - marti 6, ora 19.30; duminică 11, ora 10; AN-TONU ȘI CLEOPATRA - miercuri 7, vineri 9, ora 19.30; VLAICU VODĂ - joi 8, ora 19.30; PYGMALION - sîmbătă 10, ora 19.30; SCANDALOASA LEGĂTURA DINTRE DOMNUL KETTLE ȘI DOAMNA MOON - duminică 11, ora 19.30; FIUL SECOLULUI - duminică 11, ora 19.30.

Teatrul „C. I. Nottara” sala Studio, bd. Magheru 20

BĂIEȚII VEȘELI - marti 6, joi 8, ora 20; duminică 11, ora 19.30 și ora 16; SCANDALOASA LEGĂTURA DINTRE DOMNUL KETTLE ȘI DOAMNA MOON - miercuri 7, vineri 9, ora 20; VIORI DE PRIMĂVARĂ - sîmbătă 10, ora 20; CÎNTA PRIVIGHETORIE - duminică 11, ora 20.

Teatrul de Comedii, tel. 16.64.60

CELEBRUL 702 - miercuri 7, ora 2

In lumea capitalului

Umbra somajului peste anii tinereții

Decazeville 1962

Timp de 64 de zile, peste 800 de mineri din bazinul carbonifer Decazeville au scris o pagină eroică în lupta revendicativă a muncitorilor francezi. Protestind împotriva planurilor de închidere a unor mine și de reducere a extracției de cărbune, ceea ce i-ar fi condamnat la o moarte lentă prin foame și șomaj, minerii din Decazeville au ocupat puțurile minelor pe care nu le-au mai părăsit decât după ce guvernul a acceptat să discute cu reprezentanții minerilor revendicările și propunerile lor. Ei și-au apărât astfel cu curaj dreptul la muncă și la piine.

Aciunea minerilor de la Decazeville a atras atenția opiniei publice mondiale asupra crizei industriei într-unul din departamentele Franței — Aveyron. Aici, după cum a scris presa franceză, ca urmare a concurenței celorlalte țări ale Pieței Comune, extracția cărbunelui a devenit „neeconomică” la fel ca și producția altor ramuri industriale. Încă în urmă cu doi ani guvernul francez a început să întocmească planuri privind închiderea unor mine, fabrici și întreprinderi și mutarea muncitorilor de aici, condamnați șomajului, în alte regiuni ale Franței.

Criza din departamentul Aveyron a lovit deopotrivă în muncitorii vîrstnici ca și în cei tineri. Săptămînalul francez „L'Avantgarde” a scris astfel că „în fiecare an aproximativ 3.000 de persoane au părăsit definitiv acest departament intrucit nu au reușit să mă găsească de lucru. 90 la sută dintre ei erau oameni tineri”. Din anul 1951 10 mii întreprinderi s-au închis în această regiune și ciclul continuă. Comitetul intersindical din departamentul Aveyron a arătat la începutul acestui an: „Peste cîțva timp 5.000 de tineri vor intra alți pe piața muncii. Cine-i va angaja?” Autoritățile nu au putut da un răspuns intrucit, după cum s-a văzut, aici se pune problema concedierilor și nu a angajărilor.

Printre delegațiile primite de subprefectul din orașul Villefranche (departamentul Aveyron) care au venit să protesteze împotriva lipsei siguranței zilei de mîine și a locurilor de muncă s-a aflat și una alcătuită din reprezentanții muncitorilor tineri. Unul din membrii delegației a

spus: „Învăț în prezent, cu mari greutăți, într-o școală tehnică. De doi ani am văzut cum promoția mea se împuținează tot mai mult. La început eram 15, acum nu am mai rămas decât doi. De cîrind am înțeles din dîntre foștii mei colegi. Ei muncesc ca manipulanți într-o uzină”. Acesta este așadar viitorul tinerilor francezi din această regiune. Cînd, cu greu, reușesc să găsească de lucru, cu toate că au învățat în școli, primesc posturi de muncitori necalificați.

În zilele grevei eroice de la Decazeville tinerii din această regiune au luptat cot la cot cu minerii pentru dreptul la muncă. Peste 5.000 de tineri muncitori au demonstrat în orașul Decazeville cu pancarte pe care era scris: „Tineretul este alături de mineri”. „Să se dea de lucru tinerilor”. A fost una din demonstrațiile solidarității oamenilor muncii francezi care se ridică tot mai mult în lupta împotriva patronilor, împotriva mizeriei și șomajului, pentru piine și locuri de muncă.

„Du travail pour tous” (De lucru pentru toți) scrie pe pancartele purtate de tinerii mineri din Decazeville la una din demonstrațiile ce s-au desfășurat recent.

Unde să învețe o meserie?

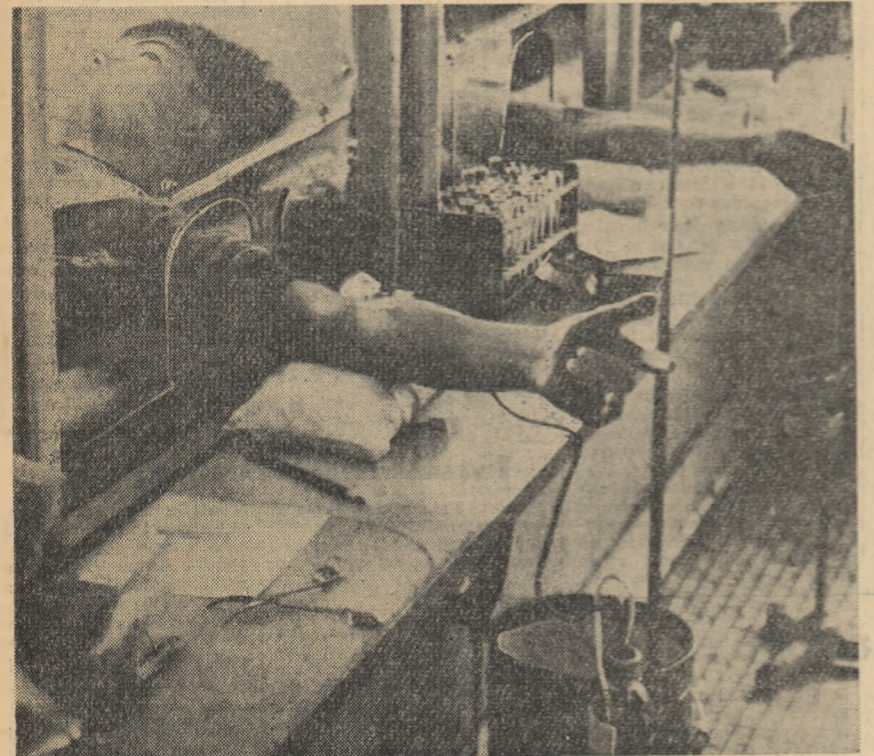
In ultimele luni, presa britanică a semnalat intensificarea fenomenelor de criză care a cuprins numeroase sectoare ale economiei engleze. Șantierele navale, de piidă, și reduc an de an producția destinată armatorilor englezi și comenziilor din străinătate. Industria metalurgică și siderurgică lucrează cu mult sub capacitatea de producție. Uzinele de automobile primesc comenzi tot mai puține. Crunt loșii de stagnare economică sînt oamenii muncii, în rîndurile cărora se găsesc numeroși tineri.

„Datorită crizei — scrie revista „Labour Monthly” — există zeci și zeci de mii de tineri care caută de lucru. Din păcate foarte puțini sînt aceia care pot ocupa un post”. Referindu-se la calamitatea șomajului în rîndurile tineretului englez revista subliniază că „media anuală a șomerilor în vîrstă de 15—22 ani a crescut an după an de la terminarea războiului încoace. În

unele părți ale țării — aducă pînă la exemplu — Liverpool, Scoția, Sudul Țării Gallilor, situația este foarte gravă”.

Mulți tineri englezi sînt dornici să învețe o meserie. Dar cum să facă acest lucru dacă fabricile și uzinele nu mai angajează ucenici intrucit în prezent ele se află în fața problemei concedierii muncitorilor existenți. În legătură cu aceasta ziarul „Times” a scris: „De-a lungul și de-a latul țării numeroase firme informează despre cozile pe care le fac tinerii care așteaptă să fie angajați ca ucenici”. Dar — aducă rîndul — numărul posturilor de ucenici devine tot mai mic, pe măsură ce industria trebuie să facă față crizei”.

Ziarul englez recunoaște, de altfel, că firmele lovite de criză desființează cu totul posturile de ucenici. Unde duc toate acestea? Nu numai că nu mai au posibilitatea de a munci, dar tinerii englezi sînt lipsiți și de posibilitatea de a se califica.

PENTRU 400 YENI

riviji fotografia de mai sus. Tînrul care întins pe masa laboratorului privește în gol este unul dintre cei peste 10 milioane de șomeri japonezi. Despre el, infometat, negăsind niciieri de lucru s-a oferit donator de sînge. Deznașdiză la 17 ani și nu mai țînă seama de consecințele dăunătoare pe care le poate avea asupra sănătății organismului său subrezit de foame și lipsiri acest act. Nevoia mistuitoare de cei 400 de yeni — prețul singelui vîndut — a precumpănit asupra oricărei rațiuni (și cînd te gîndești că din acești bani, abia poți cumpăra în Japonia 5 kilograme de carne). În aceste cazuri numeroase cazuri în care din pricina donării excesive de sînge mulți șomeri au sucombat.

Centrele de recoltare a singelui fac afaceri stră-

lucite cu această „marfă”. Și în fotografia noastră se poate vedea sistemul perfecționat gen „bandă rulată” menit să recolteze cit mai mult sînge.

Primăvara, anotimpul speranțelor, este împîmpînată în Japonia într-un mod original: oamenii muncii tineri și bătrîni pornesc în mod tradițional de cîțiva ani „ofensiva de primăvară”. „Ofensiva de primăvară” este răspunsul dat de oamenii muncii ofensivii celor care prin intensificarea muncii plăguiesc pe tineri, pe cei ce găsesc de lucru și condamna la foame pe cei aruncați pe drumuri.

Să judecăm situația din industria minieră: în afară de cei 120.000 de mineri concediați în conformitate cu așa-zisul plan pe patru ani (1959-1962) de raționalizare a industriei miniere, Ministerul Industriei și Comerțului al Japoniei intenționează să reducă cu încă 110.000 numărul minerilor în peri-

„Tinerii rătăcesc pe drumurile Americii”

Washingtonul face planuri în acest timp șomerii nu pot găsi de lucru”. Aceste cuvinte cu fast spusă luna trecută unui redactor al revistei americane „Look” de unul din șomerii care făceau coadă în fața unui oficiu de plasare din orașul Toledo. Într-adevăr, șomerii — în rîndurile cărora zărești a descopești numeroase fețe tinere — s-au săturat de atîtea planuri și de... pronosticurile favorabile privind viitorul economiei americane. După cum a scris dl Chandler Brossard, redactor al revistei „Look” — în concluziile la o anchetă privind șomajul în rîndurile tineretului american, peste tot unde a fost, în orașe și ferme agricole, la uzine și la oficiile de plasare, în țara lui s-a prezentat același tablou sumbru și lipsit de speranțe. „Tinerii americani — a criticat revista „Look” — rătăcesc pe drumurile Americii. Viitorul lor este întunecat”.

„Washingtonul face planuri în acest timp șomerii nu pot găsi de lucru”. Aceste cuvinte cu fast spusă luna trecută unui redactor al revistei americane „Look” de unul din șomerii care făceau coadă în fața unui oficiu de plasare din orașul Toledo. Într-adevăr, șomerii — în rîndurile cărora zărești a descopești numeroase fețe tinere — s-au săturat de atîtea planuri și de... pronosticurile favorabile privind viitorul economiei americane. După cum a scris dl Chandler Brossard, redactor al revistei „Look” — în concluziile la o anchetă privind șomajul în rîndurile tineretului american, peste tot unde a fost, în orașe și ferme agricole, la uzine și la oficiile de plasare, în țara lui s-a prezentat același tablou sumbru și lipsit de speranțe. „Tinerii americani — a criticat revista „Look” — rătăcesc pe drumurile Americii. Viitorul lor este întunecat”.

Jack Kerry caută de peste un an de lucru • De pe băncile școlilor — în rîndurile șomerilor • Cînd ministrul Muncii S. U. A. se autodezmințe

„Washingtonul face planuri în acest timp șomerii nu pot găsi de lucru”. Aceste cuvinte cu fast spusă luna trecută unui redactor al revistei americane „Look” de unul din șomerii care făceau coadă în fața unui oficiu de plasare din orașul Toledo. Într-adevăr, șomerii — în rîndurile cărora zărești a descopești numeroase fețe tinere — s-au săturat de atîtea planuri și de... pronosticurile favorabile privind viitorul economiei americane. După cum a scris dl Chandler Brossard, redactor al revistei „Look” — în concluziile la o anchetă privind șomajul în rîndurile tineretului american, peste tot unde a fost, în orașe și ferme agricole, la uzine și la oficiile de plasare, în țara lui s-a prezentat același tablou sumbru și lipsit de speranțe. „Tinerii americani — a criticat revista „Look” — rătăcesc pe drumurile Americii. Viitorul lor este întunecat”.

Indreptă cînd, potrivit statisticilor oficiale, în S.U.A. există 101 regiuni declarate oficiale ca „lovite de șomaj”. În 61 din aceste regiuni procentul șomerilor a atins 6 la sută din întreaga forță de muncă. În alte 14 el a ajuns pînă la 9 la sută.

În vagoanele metroulilor, în autobuze, pe pancartile de publicitate se pot citi de cîțva timp asemenea invitații adresate tinerilor: „Inscrieți-vă la școli și veți primi un serviciu bun”. Oare lucrurile sîntu chiar așa cum le prezintă propaganda oficială americană? În ultimele zile ale acestui trecut ziarul „New York Herald Tribune” a publicat un articol intitulat: „De pe băncile școlilor — în rîndurile șomerilor”. Ziarul arată că în Statele Unite există peste un milion de tineri care după ce au ieșit de pe băncile școlilor nu au găsit de lucru. „În mod practic — aducă rîndul — nu s-a făcut nimic pentru ca aceștia să fie ajutați”. Într-adevăr, statisticile recente demonstrează că greutățile tinerilor americani care au terminat școlile medii sînt la fel de mari ca și ale celor care nu au avut posibilitatea să frecventeze aceste școli. După cum a scris presa americană, consiliul profesional al unei școli medii din orașul Detroit a luat, cu puțină vreme în urmă, inițiativa de a să lăturea de scurta promoție din anul 1958 a absolvenților școlii. Comisia însărcinată cu această anchetă a fost „pur și simplu uluită” cînd a aflat că 48 la sută din absolvenți nu au reușit nici pînă acum să găsească de lucru. Revista „Look” a tras chiar un semnal de alarmă atunci cînd a arătat că în scurta vreme 2,5 milioane de tineri vor termina școlile și vor intra pe piața muncii într-un număr de cîțiva ani cînta lor se va ridica la 7,5 milioane. „Ce se va întâmpla cu acești tineri?” — se întreabă revista. Și tot ea răspunde: „Vor îngroșa rîndu-

„Washingtonul face planuri în acest timp șomerii nu pot găsi de lucru”. Aceste cuvinte cu fast spusă luna trecută unui redactor al revistei americane „Look” de unul din șomerii care făceau coadă în fața unui oficiu de plasare din orașul Toledo. Într-adevăr, șomerii — în rîndurile cărora zărești a descopești numeroase fețe tinere — s-au săturat de atîtea planuri și de... pronosticurile favorabile privind viitorul economiei americane. După cum a scris dl Chandler Brossard, redactor al revistei „Look” — în concluziile la o anchetă privind șomajul în rîndurile tineretului american, peste tot unde a fost, în orașe și ferme agricole, la uzine și la oficiile de plasare, în țara lui s-a prezentat același tablou sumbru și lipsit de speranțe. „Tinerii americani — a criticat revista „Look” — rătăcesc pe drumurile Americii. Viitorul lor este întunecat”.

„Washingtonul face planuri în acest timp șomerii nu pot găsi de lucru”. Aceste cuvinte cu fast spusă luna trecută unui redactor al revistei americane „Look” de unul din șomerii care făceau coadă în fața unui oficiu de plasare din orașul Toledo. Într-adevăr, șomerii — în rîndurile cărora zărești a descopești numeroase fețe tinere — s-au săturat de atîtea planuri și de... pronosticurile favorabile privind viitorul economiei americane. După cum a scris dl Chandler Brossard, redactor al revistei „Look” — în concluziile la o anchetă privind șomajul în rîndurile tineretului american, peste tot unde a fost, în orașe și ferme agricole, la uzine și la oficiile de plasare, în țara lui s-a prezentat același tablou sumbru și lipsit de speranțe. „Tinerii americani — a criticat revista „Look” — rătăcesc pe drumurile Americii. Viitorul lor este întunecat”.

„Washingtonul face planuri în acest timp șomerii nu pot găsi de lucru”. Aceste cuvinte cu fast spusă luna trecută unui redactor al revistei americane „Look” de unul din șomerii care făceau coadă în fața unui oficiu de plasare din orașul Toledo. Într-adevăr, șomerii — în rîndurile cărora zărești a descopești numeroase fețe tinere — s-au săturat de atîtea planuri și de... pronosticurile favorabile privind viitorul economiei americane. După cum a scris dl Chandler Brossard, redactor al revistei „Look” — în concluziile la o anchetă privind șomajul în rîndurile tineretului american, peste tot unde a fost, în orașe și ferme agricole, la uzine și la oficiile de plasare, în țara lui s-a prezentat același tablou sumbru și lipsit de speranțe. „Tinerii americani — a criticat revista „Look” — rătăcesc pe drumurile Americii. Viitorul lor este întunecat”.

O imagine obișnuită nu numai pentru Italia unde este fotografia făcută, ci pentru întreaga lume capitalistă, unde flăgelul șomajului lovește crunt în tînăra generație. Tinerii muncitori din Milano așteaptînd în fața oficiului de plasare. Ei speră să găsească ceva de lucru, fie chiar și temporar.

„Situația noastră este tragică”

Datele publicate recent de Confederația Generală a Muncii din Grecia arată că în momentul de față 30 la sută din muncitorii greci, adică 300.000 de oameni sînt șomeri totali. Alți 20 la sută din muncitorii sînt șomeri parțiali. La marele miting al șomerilor care s-a ținut de curînd la Teatrul „Acropole” din Atena s-a arătat — așa cum a relatat presa greacă — că din întregul număr de șomeri existenți, 65 la sută sînt muncitori tineri.

— Este iarnă. Nu avem de lucru și nu știm dacă vom găsi vreodată, familiile noastre surle de foame, îndură frîgul în locurile neîncălzite. Situația noastră este cu adevărat tragică” — a declarat un tînăr șomer participînd la miting.

Cîntînd o ieșire din greausă situație în care-i aruncă șomajul, 270.000 de tineri și tinere au părăsit Grecia în ultimii 5 ani plecînd în străinătate în căutare de lucru.

De ce a încercat să se sinucidă Giuliano Musella

Locurilor Romei au fost de curînd martorii unei întâmplări dramatice. În piața Veneția un șomer a vrut să se sinucidă aruncîndu-se de la o înălțime de 20 de metri. Giuliano Musella, eroul acestei întâmplări, are 30 de ani. A venit din sudul Italiei sperînd că în capitală va găsi de lucru. Luni de zile n-a reușit să cîștige decît cîteva sute de lire, muncind ocazional, ca hamal. În ultimul timp însă nu mai avea nici bani și era flămînd. A hotărît să se sinucidă. „Nu sînt nebun, mi-e foame. Vreau să muncesc, dați-mi de lucru”. Mulțimea adunată la strîgătele lui, l-a împiedicat să-și pună în

practică hotărîrea. Și, ca răspuns la dorința lui de a munci, a fost urcat într-o ambulanță și trimis la un spital de boli nervoase...

În numai cîțiva ani aproximativ un milion de locuitori din Sud și-au părăsit locurile natale. Sărăcia îi face pe mulți să întrevedă o scăpare în evadarea spre nord sau în afara țării. Cei care pleacă sînt în general tineri între 18 și 30 de ani.

În localitatea Alabanella, provincia Salerno, din 5.000 de locuitori 800 au emigrat în afara țării. „La Alabanella — a declarat unul din ei, nu se mai poate trăi. Mizeria, lipsurile, te îndeamnă să pleci. Nu știm ce ne așteaptă, dar mai rău ca aici nu poate fi”. În Evleja sau Germania occidentală viața lor este plină de sacrificii. Abia reușesc să-și plătească datoritiile și cu mare greutate pot economisi ceva bani pe care să-i trimită familiii rămasă în țară.

„În orașul vest-german Rheinhausen a sosit nu de mult un nou transport de forță de muncă proaspătă din Italia, majoritatea tineri muncitori. Ce au găsit în schimb în Republica Federală? O exploatare crîncenă, salarii derizorii și alături șovine ale hulișganilor vest-germani. Despre acest din urmă aspect al vieții pe care o duc muncitorii italieni în Germania occidentală, despre regulile de discriminare aplicat atît la locurile lor de muncă cît și în general, în orașele unde au fost aduși, a relatat unor ziaristi tînărului muncitori Gino Bernardoni care a sosit la Rheinhausen împreună cu alți 350 de tineri compatrioți. Bernardoni a declarat astfel că muncitorii italieni sînt în permanență jinta atacurilor hulișganilor vest-germani. Pe străzi ei sînt hudișii țar pe șosele multor bărbați și locuitori se poate citi: „Intrarea italianilor interzisă”. „Compatrioții mei — a spus el — sînt țreliți în Germania occidentală la fel cum sînt țreliți negri în America”. Tinerii muncitori italieni sositii în orașul Rheinhausen suportă însă toate acestea intrucit altfel ar fi condamnați să piară de foame.

Nu mai puțin grea este viața șomerilor care se îndreaptă spre centrele industriale din nordul Italiei.

Dacă în sudul Italiei dispar — numai pentru că au fugit — cîteva sute de mii de șomeri — la Milano, Torino sau Genova acțiunile nu fac decît să îngroașe numărul brațelor de muncă disponibile așa încît de cele mai multe ori rămîn mai departe șomeri, ca Musella sau, în cel mai bun caz, sînt utilizați ca mîni de lucru foarte ieftine, pe o nimică toată. Cu alte cuvinte — așa cum scriu zărele italiene — „eu reușesc să schimb sărăcia din sud cu cea din nord”. „A fi calabrez la Milano, (în nord — n.r.) — scria ziarul „Unita” — e ca și cînd ai fi negru la New York”.